

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΩΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΓΓΟΥ

ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ,

«*Αναίτε τον Θεόν εν τωις Αγίοις Αυτού.*»

ΤΙΣ

Του Γεροκλήριου Νομού Κερκύρας

ΧΡΙΣΤΟΦΩΡΟΣ Ε. ΙΓΓΛΕΣΗ.

Διδασ. τῆς Ὁρ. Χρ. Θεολογίας,

Ἐκ τῶν τροφίμων τῆς ἐν Κάλκῃ Ἱερᾶς Θεολογικῆς

ΣΧΟΛΗΣ.

20x21 25

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ x Ο ΠΟΣΕΙΔΩΝ. •

Κωνσταντίνου Π. Παλλάρη.

1869.

ΠΡΑΥΤΗΤΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΝ ΟΥΡΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΤΟΥΤΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΛΛΑΝΗ.

Κελεύσει τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

ΚΑΙ ΤΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΚΑΙ

ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

0800

ΞΠΥΡΙΑΩΝΙ

ΤΩ ΟΣΙΩΤΑΤΩ ΛΙΩΤΑΤΩ ΚΑΙ
ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

ΤΩ ΕΜΩ ΠΑΤΡΙ ΚΑΙ ΙΕΡΑΡΧΗ
ΤΩ ΠΟΛΛΑΙΣ ΑΣΚΗΤΙΚΑΙΣ ΑΡΕΤΑΙΣ
ΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΩ
ΚΑΙ ΘΕΙΩ ΖΗΛΩ ΔΙΑΠΡΕΦΟΝΤΙ,

Τό ταπεινόν τοῦτο Κήρυγμα εὐσεβῶς
ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ,

Ὁ ταπεινός τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροκλήου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Ε. ΙΓΓΛΕΣΗΣ
ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐλάχιστος.

Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα.

Ὁ Κύριος ἐδέξατο, Πατριώτατε, οὐ μόνον τοὺς ἀπὸ πρώτης, ἀλλὰ και τοὺς τὴν ἐνδεκάτην προσελθόντας, και ἀπαρτας ἀνεξαιρέτως ομοίως ἀντήμειψεν οὐχὶ κατὰ τὴν ἴσην ἐργασίαν ἐκάστων, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἴσην αὐτῶν προθυμίαν, και κατὰ τὸ πολὺ και πλούσιον Αὐτοῦ Ἔλεος.

Δέξε οὖν καμὲ, Πάτερ Σεβασμιώτατε και Ἱερώτατε, τὴν ἐνδεκάτην προσερχόμενον, ἵνα συγχαρῶ τὴν Υ. Π. κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τοῦ κλεινοῦ και σεβασμιῶν ὀνόματος αὐτῆς ὡς εἰ ἀπὸ πρώτης ἤρχομένη, ἀποβλέπων εἰς τὴν καλοκαγαθίαν τῆς Υ. Π. και εἰς τὸ πρόθυμον τῆς ἐμῆς ψυχῆς, κωλυθείσης ἐκ τῆς ἀσυχίας μου ἐν τῷ πνευματικῷ ἀγῶνι τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἐτοιμασθῶ εἰς τὸ ἱερὸν Ἐγκώμιον τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, δι' ὃ και ἀκολούως καθυστέρησα μέχρι τῆς ἐνδεκάτης.

Συγχαίρω υἱᾶς ἀπὸ καρδίας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἡμῶν ἑορτῇ, και εὐχομαι ἐξ ὅλης ψυχῆς, ὅπως ὁ Κύριος παράσχῃ ὑμῖν υγίαν σῶματος, εἰρήνην βίου, γαλήνην ψυχῆς, εὐφροσύνην γῆρατος· διαφυλάξῃ ὑμᾶς ἐν τῇ Ἁγίᾳ Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ σῶον, ἔτιμον, υγιᾶ, μακροημερεύοντα και ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας Αὐτοῦ, και δόξῃ ὑμῖν πάντα τὰ γῆινα και οὐράνια ἀγαθὰ τὰ πληροῦντα τοὺς πλουσίους και ἀκενώτους Αὐτοῦ Θεσαυροὺς, ἐν τε τῇ ἐνταῦθα βιωτῇ και ἐν τῇ Μελλούσῃ, τῇ πνευματικῇ και μακαρία, ἐν τῇ φωταυγῇ και Ἀγλαοτάτῃ τῶν Οὐρανῶν Βασιλείᾳ.

Ἐπιθυμῶν δ' ἐρθύμημά τι ρὰ προσερέγκω τῇ Υ. Π. πρὸς ἀνάμνησιν τῆς σεπτῆς ταύτης ἡμέρας πέμπω αὐτῇ δῶρον, μικρὸν

ΠΑΡΗΓΥΡΙΚΟΣ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

μὲν καὶ εὐτελὲς, ἀλλ' ὄσιον καὶ Θεοφιλὲς, λόγον, ὃν ἐκήρυξα ἐνταῦθα εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, Παρηγηρικῶν ἑν-
τα τῶν Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου, τὸν ὁ-
ποῖον ἡ Γ. Π. ἐκ παίδων ἡμεῖς καὶ γεραίρει. Δέχθητι αὐτὸν
εὐμενῶς, Παριερώτατε Πάτερ, καὶ χάριν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ
αὐτῆς τέκνου, τοῦ ἀναξίου Ἐγκωμιαστοῦ, καὶ χάριτι, πρὸ πάν-
των, τοῦ Ἐγκωμιαζομένου Ἁγίου, τοῦ λίαν ἡμῖν τιμημένου
καὶ δεδοξαμένου.

Ἐν Κερκύρα τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1868.

Τῆς Ὑμετέρας Παριερώτητος.

Ταπεινότητος καὶ Εὐπειθέστατον τέκνον,

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Ε. ΙΓΓΛΕΣΙΣ

ἐν Ἱερέσι ἐλάριστος.

« Ἀγαλλιάσθε καὶ εὐφραίνεσθε
» οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη
» ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ
» αὐτῆς. (Ἠσαΐας ΙΗ' 6.)

Ὁ Προφήτης Ἠσαΐας, ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν Προφητῶν, χαί-
ρων καὶ ἀγαλλόμενος διὰ τὴν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμφάντην
τῆς Εὐδοκίας καὶ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, μετ' ἀφάτου ἐνθουσια-
σμοῦ ἐκφωνεῖ.

« Ἀγαλλιάσθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑ-
ψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς! . . . »

Ἐν παρομοίᾳ τινὶ περιστάσει καὶ ἡμεῖς σήμερον εὐρισκόμενοι,
συνηθροισμένοι, εὐσχήμως καὶ θεοφιλῶς, ὅπως ἱεροπρεπῶς πανη-
γυρίσωμεν, ἐν Εὐδοκίᾳ καὶ Χάριτι Θεοῦ, τὴν φαιδρὰν καὶ χαρμό-
συνον Ἑορτὴν τοῦ μεγάλου φρουροῦ καὶ Προστάτου τῆς εὐσεβοῦς καὶ
μεγαθύμου Κεφαλληνίας οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλλάδος ὅλης,
καὶ ὅλου τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος, ἀξίως δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς
σήμερον ν' ἀκούσωμεν τὸ τοῦ Προφήτου Ἠσαΐου φαιδρὸν ἀγαλλία-
μα « Ἀγαλλιάσθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες τὴν Νεῶν Σιών,
τὴν Χριστομάρτυρα καὶ Μεγαλομάρτυρα Γῆν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ὁ
Ἅγιος τοῦ Θεοῦ τοῦ νέου Ἰσραὴλ, ὁ Θεοφόρος Γεράσιμος, ὑψώθη
ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς! . . . » Ἡ Εὐδοκία καὶ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ πλῆ-
ρης ἀγαθοδότητος λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἀναφαίνεται
πάντοτε ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐνθα οἱ παμφεστά-
τοι αὐτῆς φωστῆρες, οἱ πάνσεπτοι αὐτῆς Ἅγιοι, αὐγαῖς Θειοτά-
του Φωτὸς φωταγογούμενοι, διαφωτίζουν τὸ ἀγλάν αὐτῆς Περι-
στύλιον, καὶ περιστέφουσι τὸ φαιεφόρον αὐτῆς Ἄετωμα μαρμαρυ-
γαῖς Θουμάτων διηνεκῶν καὶ ἀτελευτήτων! . . Ἐντεῦθεν αἱ ἑορταὶ

τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι Πανηγύρεις δοξολογοῦσαι τὴν Θεῖαν Ἀγαθοσύνην, εἶναι Πανηγύρεις ἀνυμνοῦσαι τὰ Τρόπαια τῆς Θεῖας Μεγαλειότητος! Ἐν αὐταῖς φαιδρῶς ἀναπολεῖται ἡ Θεία Χάρις, καὶ χαρμοσύνης ἀναμιμνήσκεται ἡ Θεία Εὐδοκία! Δι' ὃ καὶ χαρὰ ἀγία, εὐφροσύνη ἔνθεος, καὶ ἀγαλλίασις Ἀγγέλων, εἶναι ὁ ἱερός χαρακτήρ τῶν φαιδρῶν καὶ ἀγλαοτάτων τούτων ἡμερῶν, καὶ ὡς θεοφιλῶς ἀναμιμνησκόμεθα, ὅτι ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ὑψώθη ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν! . . .

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐντειλάμενος ἡμῖν. « Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγίοις αὐτοῦ, ἐξερπόμενοι τὴν Χάριν Σου ἐξ Ἁγίου Κατοικητηρίου Σου, ἐμοὶ μὲν, ὅπως Θεοφιλῶς ἐξυμνήσω τὸν σήμερον ἑορταζόμενον Ἅγιόν Σου· τῷ δὲ Σῶ λαῶ, ὅπως χριστιανικῶς μιμηθῇ τὸν Ἅγιόν του βίον, πρὸς σωτηρίαν πάντων ἡμῶν καὶ πρὸς Δόξαν τῆς Θεῖας Σου Μεγαλοσύνης. Ἀμήν.

Ὁ Ἅγιος καὶ Θεοφόρος Πατὴρ ἡμῶν ὁ Ὁσῖος καὶ Θαυματουργὸς Θεὸς Γεράσιμος, ὁ τῶν Ὁρθοδόξων Προστάτης καὶ ἐν σαρκὶ Ἄγγελος, ὁ πάσης Ἑλλάδος τὸ καύχημα, τὸ κλέος, ἐγεννήθη εἰς τὴν ἐνδοξὸν Γῆν τῶν Πελοποννησίων, ἐν τῷ μέσῳ οἰκογενείας τῶν μάλιστα πλουσίου καὶ εὐγενοῦς, τῆς Ἡγεμονικῆς οἰκογενείας τῶν Νοταράδων. Ἀνετράφη ἐν τῷ μέσῳ Σεραπόντων καὶ Σεραπαινίδων ἐν τῷ μέσῳ στολῶν καὶ κοσμημάτων, πλοῦτου καὶ δόξης, θωπεϊῶν καὶ χαρίτων, λαμπρότητος καὶ κάλλους! . . . Ἄλλ' ἢ θεὰ τῶν Σεραπόντων καὶ τῶν Σεραπαινίδων δὲν τὸν ἠΰφραινεν· αἱ θωπεῖαι καὶ ὁ πλοῦτος τὸν ἠνόχλουν· ἡ λαμπρότης καὶ τὸ κάλλος δὲν τὸν ἔθελγον! . . . Αἱ θωπεῖαι τῷ ἐφαίνοντο ὀχληραὶ, ἡ δόξα ματαία, ἡ λαμπρότης ὠχρὰ, τὸ κάλλος ἄχρουν! Ἡ καρδία τοῦ ἡγάπα· ἡ καρδία τοῦ ἐπόθει καὶ τὰς θωπείας καὶ τὴν δόξαν καὶ τὰς ἀναστροφὰς καὶ τὴν λαμπρότητα καὶ τὸ κάλλος. Ἄλλ' ἡ καρδία τοῦ ἡγάπα, ἡ καρδία τοῦ ἐπόθει θωπείας μὴ φθεινοῦσας, δόξαν μὴ δύουσαν, ἀναστροφὰς μὴ ἐκλειπούσας, λαμπρότητα μὴ ὠχρῶσαν καὶ κάλλος ἔμφυχον! . . . Ἡ καρδία τοῦ ἡγάπα, ἀλλ' ἡγάπα τὸ ἀληθές· ἡγάπα, ἀλλ' ἡγάπα τὸ σταθερὸν· ἡγάπα, ἀλλ' ἡγάπα τὸ αἰώνιον! . . . Τίς οὖν ἡ δόξα, τίς ἡ λαμπρότης, τίς ἡ ἀναστροφή, τίς ἡ καλλονὴ ἡ ἀληθής, ἡ σταθερὰ, ἡ αἰώνιος; Τίς; Ὁ Θεός! . . . διότι μόνος ὁ Θεὸς εἶναι ἡ Δόξα ἡ Ἀνέσπερος, ἡ Ἀναστροφή ἡ Ἀκόρεστος, ἡ Λαμπρότης ἡ Ἀσπιλος, τὸ Κάλλος,

τὸ ἀμάραντον! . . . Διότι ὁ μόνος ὁ Θεὸς εἶναι ἡ πηγαία αἰτία πάσης ἐρατεινῆς Μορφῆς, πάσης Καλλονῆς ἀφάτου, πάσης γλυκείας εὐφροσύνης, παντὸς ἐπαγωγοῦ θελητήρου! . . . Διότι μόνος ὁ Θεὸς εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἡ ἀφθονος Ἀγαθότης, ἡ ἐξαστράπτουσα δόξα, τὸ νοερὸν Φῶς, τὸ ἀγαπητότατον πάντων τῶν λογικότητος μετεχόντων, τὸ Κάλιστον καὶ Ἐμφανεστάτον, τὸ Ὑπερπύθητον Κάλλος!

Ἴδου τί ἡγάπησεν ἡ μακαρία ψυχὴ, ἴδου τί ἐπόθησεν ἡ Θεοδόχος καρδία τοῦ Θεολήπτου καὶ Θεόφρονος πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου! Δι' ὃ καὶ ἀπὸ τῆς τρυφερωτάτης ἡλικίας του, ἀπὸ τῆς πρώτης παιδικῆς νεότητός του, ἀποχαιρετᾷ τὸν Κόσμον, στρέφεται πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ἐναγκαλιζέται τὴν Παρθενίαν! . . .

Ὡ! τί ὠροῦν ὄνομα! τὴν Παρθενίαν! . . . Ἀλλὰ διατί τὴν Παρθενίαν καὶ ὄχι τὸν ἱερόν Γάμον, διατί; διότι ἡ Παρθενία εἶναι τὸ ἄκρον ἄωτον τοῦ ἁγίου βίου! Βεβαίως ὁ νόμιμος καὶ ἱερός Γάμος, ὁ σωφροσύνη καὶ τιμιότητι συναπτόμενος, πρὸς ἀμειψίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς θεοφιλῆ συμπλήρωσιν, καὶ πρὸς ἁγίαν καὶ Θεοφιλῆ διαδοχὴν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, βεβαίως εἶναι ἅγιος καὶ ἀμίαντος. Τοῦτο ἐπιβεβαιῶν καὶ ὁ Ἅγιος Ἐπιφάνιος, λέγει, « Ὁ σεμνὸς Γάμος ἐν μεγάλῃ τιμῇ, ὁ ἐν μονογαμίᾳ μάλιστα καὶ παραφυλακῇ ἐνταλμάτων. » (περὶ Πίστ. τῆς Καθ. Ἐκκλ.) Ὁ δὲ Κύριος ῥητῶν, ἐντέλεται. « Λάβετε γυναῖκας καὶ τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἀνδράσι. » (Ἰερ. 36, 6.) Διότι, « Τίμιος ὁ Γάμος ἐν πᾶσι καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος. » (Ἐβρ. 13, 4.) Ἀλλὰ, καίτοι τοιοῦτος ὢν, καὶ νόμιμος καὶ ἱερός καὶ ἅγιος, ὁ Σεῖος Γάμος, δὲν δύναται νὰ φθάσῃ τὸ ὕψος τῆς ἀνθρωπίνης τελειότητος εἰς ὃ ἀνυψοῖ αὐτὸν ἡ Παρθενία. Διότι ἡ Παρθενία οὐ μόνον Ἀγγέλων ἐστὶ μίμησις, ἀλλὰ καὶ τύπος καὶ Θουσία καὶ Πολίτευμα καὶ ἐγκατάστασις Αὐτοῦ τοῦ τὰ πάντα θεσμοθετήσαντος Χριστοῦ. « Ὁταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου λέγει ὁ Μακάριος Ἰερώνυμος. Ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου κατέβῃ ἐπὶ τῆς γῆς, Ἀγγέλων πολίτευμα ἐγκατέστησεν, ὅπως, ὁ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων ἐν Οὐρανῷ προσκυνούμενος, Ἀγγέλου ἔχη καὶ ἐπὶ Γῆς προσκυνούντας. » (Ἐπιστ. 22) Καὶ ἀλλαχοῦ· « Ἡ Παρθενία Θουσία ἐστὶ Χριστοῦ, Ἀγγελικὴν ἔχουσα μίμησιν. » (Gont. for.) Ὅθεν καὶ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ἀπλοϊκώτερον διδάσκων, οὕτως ἐξάγει τὴν Παρθενίαν. « Ὁ ἀγα-

ἦσαν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· Παρθένοι γὰρ εἰσὶν ! . Οὗτοι εἰσὶν οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ Ἄρνιον ὅπου ἂν ὑπάγῃ.» (Ἀποκ. 14, 14.) Αἱ δὲ Σήλεια Παρθένοι εἰς τύπον τῆς Ἀειπαρθένου, ἣν οἱ Προφῆται «Χρυσῶν, Θυματήριον» ἐγκωμιάζουσι, Θυματήριον καὶ Θυμίαμα ἀναγορεύονται ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων· Αἱ Παρθένοι εἰς τύπον τοῦ Θυματηρίου τιμηθησῶσιν καὶ τοῦ Θυμιάματος.» (Ἀποστ. Διατ. Β'. 26.) Τοιαῦται αἱ Παρθένοι οὖσαι, Ἄγγελοι καὶ αὐταὶ τοῦ Οὐρανοῦ εἰσὶν, αἵτινες θὰ παρακολουθῶσιν ἐν παντὶ τόπῳ, τὴν Ὑπερχίαν Θεοτόκον· καὶ ὅταν αὕτη, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς πεποικιλμένη, στέφανον ἀστέρων περιβεβλημένη, καὶ θαμβόνοσα Ἡλίους καὶ Ἡλίους ταῖς φαινοτάταις μαρμαρυγαῖς τῆς παρουσιασθῆ τῷ Βασιλεῖ τῶν Βασιλευόντων, τότε μέλλει νὰ παρουσιάσῃ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Οὐρανῷ Ναῶ του, ἐν χαρᾷ, εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· Ὁ Ἀπενεχθήσονται, λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι, (αἱ) ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς (τῆς Θεοτόκου) . . Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει.» (ψαλ. 44, 16.) Τοσοῦτον μεγάλη ! Τοσοῦτον ὑπέροχος εἶναι ἡ δόξα, ἣτις ἀναμένει τοὺς Παρθένοὺς καὶ τὰς Παρθένοὺς εἰς τὴν Οὐράνιον Βασιλείαν ! . .

Θεῖον ! Οὐράνιον ὄντως ἡ Παρθενία ! Μεγάλη ἡ ἰσχύς ! Μεγάλη ἡ δύναμις αὐτῆς ! . Αὕτη λαμβάνει τὸν ἄνθρωπον ἐκ χόδς καὶ σποδοῦ καὶ γῆς, καὶ τὸν ἀναβιβάζει εἰς ὕψη οὐράνια ! . Αὕτη τὸν λαμβάνει ἀπὸ τῆς ὑλαίας αὐτοῦ παχυλότητος καὶ τὸν ἀνυψοῖ εἰς ὑπέροχον πνευματικὴν ἰδανικότητα ! . . Αὕτη τὸν λαμβάνει ἐγκόσμιον ἄνθρωπον, καὶ τὸν διαπλάττει οὐράνιον Ἄγγελον ! . . Αὕτη ἐπὶ τέλους, τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τοῦ Κόσμου, ὡς ἀνάξιον τοῦ Κόσμου, δι' αὐτὸν, καὶ περιγύνοσα αὐτὸν φῶς οὐρανίων μαρμαρυγῶν, τὸν εἰσαγάγει εἰς τὰ Ἄδυτα τῶν Ἐπουρανίων, καὶ τὸν προσφέρει νυμφίον τῷ Κυρίῳ ! . . Τοιοῦτον ἡ Θεῖα Παρθενία ἐποίησε καὶ τὸν σήμερον ἐγκωμιάζομενον Θεῖον Γεράσιμον, οὗτινος τὴν πάνσεπτον καὶ ἁγίαν Μνήμην ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει πνευματικῇ, εὐσεβῶς καὶ ἐνθῶς πανηγυρίζομεν ! Δι' αὐτῆς φωταγωγοῦμενος εἰς ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον πολλὰς διήλθεν ἱεράς Μονὰς καὶ Σκήτας ὁσίων ἀναχωρητῶν, καὶ ἐπὶ τέλους ἐγκατασταθεὶς εἰς τὴν φιλοξενον καὶ Ὀρθοδοξοτάτην γῆν τῶν Κεφαλληνῶν, ἀνήγειρεν, ἐν Ὁμαλοῖς, τὴν εὐαγῆ αὐτοῦ Μονήν, ἣν Νέαν Ἱερουσαλήμ ἐπε-

κίλεσεν. Ἐκεῖ ἐν πράξει καὶ διδασκαλίᾳ ἀσκούμενος, ἐν ἀγρυπνίαις, νηπταῖαις καὶ προσευχαῖς τελειούμενος καὶ ἐν ἐκτιτάσει πνευματικῆς Κάλους ὑπερουρανοῦ καὶ ἀφάτου ἐντροφῶν, ἀνεδείχθη τέλειος Ἀσκητής, τέλειος Ὁσιος, τέλειος Παρθένος, ἀληθῆς ἐπίγειος Ἄγγελος ! . . Μετὰ δὲ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ τελευτήν, ἡ μὲν ἁγία ψυχὴ του, ἀπὸ τῆς Γῆς εἰς Οὐρανὸν ἀνυψωθεῖσα εἰσῆλθεν εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ! Τὸ δὲ τρισόβλιον αὐτοῦ Σκῆνος ἀνεδείχθη Ναὸς Θεοῦ ζῶν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου Δοχεῖον πάνσεπτον, ζωοποιῶν τοὺς νεκροὺς, τοὺς δαιμονοῦντας ἀπολυτροῦν, τοὺς νοσοῦντας θεραπεύων πρὸς πίστιν, καὶ ἁγιασμόν, θάρρος καὶ παρηγορίαν τῶν εὐσεβῶς προσκυνούντων αὐτὸ, τὸ Θεῖον, τὸ Οὐράνιον Σκῆνος !

Ἐντεῦθεν αἶνος καὶ δοξολογία περιβάλλει εἰς αἰῶνας αἰῶνων τὸ Οὐράνιον ὄνομά του ! Πᾶσα εὐσεβὴς ψυχὴ εἶναι ὁ θρόνος του ! Πᾶσα ὀρθόδοξος καρδιά εἶναι τὸ Βασιλεῖόν του ! Ἄπασα ἡ γῆ πληροῦται τοῦ ὀνόματός του, καὶ οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν ἀντιχοῦσι τὰς δοξολογίας του ! . . Αἶνε ἡ ψυχὴ μου τὸν Ἅγιον ! Αἶνε ἡ ψυχὴ μου, ἕως ὑπάρχεις, τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιον αὐτοῦ ! . . Ἄγιε Εὐλόγημένε ! Ἄγιε δεδοξαμένε ! Ἄγιε τρισμακάριστε ! . Σὺ τῆς Ὀρθοδοξίας τὸ στερὸν καὶ ἑδραῖον κραταίωμα ! Σὺ τῆς Ἑλλάδος ὁ φρουρὸς καὶ ὁ ὑπέρομαχος ! Σὺ τῆς Πελοποννήσου τὸ κλέος ! Σὺ τῆς Κεφαλληνίας τὸ Σεῖον ἐγκαλώπισμα ! . Σὺ καὶ τῶν Μοναστῶν ἡ κριπὴ καὶ ὁ ποδηγέτης ! Σὺ καὶ τῶν Ἱερέων τὸ κτύχημα ! Σὺ καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα ! Γεράσιμε Θεοφόρε ! Γεράσιμε Θεόληπτε ! Γεράσιμε Θεόφρων ! Σὲ χαίρουνται οἱ Ἄγγελοι ! Σὲ ἀγάλλεται ὁ Παράδεισος ! Σὲ ἐπιποθεῖ τὸ Οὐράνιον Ἱεράτευμα ! Σὲ φοβοῦνται αἱ Δαίμονες ! Σὲ φρίττει ὁ Ἄδης ! Σὲ τρέμει τὸ Πανδαμιόνιον ὄλον ! Σὺ τῷ κάλλει ὠραϊσμένος, καὶ ζῶν ἐν καλλοναῖς ἀρρήτοις Θεῶν μεθέξων, ἔλλαμψας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Κόσμου ὡς Θεῖον, ὡς Οὐράνιον Σέλας ! . . Χαίρετε ὅθεν χαίρετε Ἄγγελοι καὶ Ἀρχάγγελοι, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι καὶ Διδάσκαλοι, Μάρτυρες καὶ Ὁσιοί ! . . Χαίρετε λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου πάντες ! Χαίρετε Ἡγεμόνες καὶ λαοί ! Χαίρετε νεανίσκοι καὶ Παρθένοι ! Χαίρετε Πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων ! Χαῖρε Ἑλλάς ! Χαῖρε Πελοπόννησος ! Κεφαλληνία χαῖρε ! . . Ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ τοῦ νέου Ἰσραὴλ, ὁ Ἅγιος Γεράσιμος ὁ Θαυματουργός, ὑψόβη Θεοδοξαστος ἐν τῷ

μέσω ἡμῶν ! . .

Δι' ὃ καὶ πανηγυρίζει σήμερον ὅλη ἡ Ὁρθόδοξος Οἰκουμένη ! .
 Πανηγυρίζει ἡ Κωνσταντινούπολις ! Πανηγυρίζει ἡ Ἀλεξάνδρεια !
 Πανηγυρίζει ἡ Ἀντιόχεια ! Πανηγυρίζει ἡ Ἱερουσαλήμ ! . Σήμερον, ὅπου εἷς καὶ μόνος Κεφαλληνὸς ὑπάρχει, ἐν Ἀσία, ἐν Εὐρώπῃ, ἐν Ἀφρική, ἐν Ἀμερική, ἐν Αὐστραλία, ἐν Ὠκεανία, παντοῦ, ὅπου καὶ ἂν ὑπάρχη, ἐν ἐγκωμίοις ἱεροῦ, εὐσεβῶς καὶ Θεοφιλῶς πανηγυρίζει τὸν Θεοφόρον πατέρα καὶ Προστάτην ἡμῶν, τὸν Ἅγιον Γεράσιμον τὸν μέγιστον καὶ θαυματουργότατον ! . Ἀλλὰ σήμερον, πρὸ πάντων, πανηγυρίζει ἡ εὐάνδρος καὶ καλλιπάρθενος Κεφαλληνία ! . Σήμερον ἡ Κεφαλληνία λαμπρὰ καὶ μεγαλοπρεπῆς, πλήρης νεότητος πνευματικῆς καὶ κάλλους οὐρανια, πιστῆ, εὐσεβὴς, ὀρθόδοξος, ὀρθοδοξοτάτη, μὲ λαμπάδας ἀνημμένας, μὲ θυμιάματα καιόμενα, μὲ μύρα, μὲ δάφνας, μὲ μυρσίνας, ἐν αἰνοῖς, ἐν ᾠδαῖς, ἐν δοξολογίαις, ὅλη χαίρουσα, ὅλη ἀγαλλομένη, ἄδει, γεραίρει καὶ ἐγκωμιάζει τὸν Μακκάριον καὶ Θεοδώρητον αὐτῆς Πατέρα, τὸν ἐν-θεον αὐτῆς εὐεργέτην, Γεράσιμον τὸν Ὅσιον ! Γεράσιμον τὸν Μέγαν ! Γεράσιμον τὸν Θεῖον !

Πάτερ Ἅγιε, Θεόπνευστε καὶ Θαυματουργέ ! ὁ τὴν Κεφαλληνίαν ἀγίασας διὰ τῆς Σῆς μακαρίας λήξεως καὶ βιοτῆς, ὁ τοὺς Κεφαλλῆνας ἐξαιρέτως δοξάσας καὶ ἀγαπήσας, φύλαττε αὐτοὺς ἀπὸ περὰτων ἕως περὰτων Γῆς ὅπου περ ἂν ᾧσι, τιμῶντας καὶ ἀγιάζοντας τὴν ἀγίαν Μνήμην Σου ! Ἀνάδειξον αὐτοὺς τέκνα ἁμονίας καὶ ἀγάπης ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ πνευματικῇ ! Ἀνάδειξον αὐτοὺς τέκνα φωτός ! Τέκνα Πνεύματος ! Τέκνα Ὁρθοδοξίας ! . . Τήρησον αὐτοὺς ἐν παραφυλακῇ ἐνταλμάτων εἴτ' ἐν Παρθενίᾳ ὄντας, εἴτ' ἐν Γάμῳ, εἴτ' ἐν γηραίᾳ ! Ἀνάδειξον αὐτοὺς μιμητὰς τῆς Σῆς βιοτῆς τῆς Σῆς ἐγκρατείας, τῆς Σῆς συνέσεως, τῆς Σῆς σωφροσύνης ! . . Πάτερ τῆς Ἑλλάδος Γόνε καὶ Θεσαύρισμα ! Πάτερ τῆς Ἑλλάδος τὸ Καύχημα τὸ Θεῖον ! Πάτερ, τὴν Ἑλλάδα ἀνάστησον ! Τοὺς Ἑλληνας καὶ πάλιν λαμπροὺς ἐν σοφίᾳ, λαμπροὺς ἐν ἰσχύϊ, λαμπροὺς ἐν συνέσει, καὶ πάλιν ἀνάδειξον ! Φύλασσε αὐτοὺς ! Φύλασσε τοὺς Βασιλεῖς αὐτῶν ! Καὶ κραταίωτε αὐτοὺς εἰς αἰῶνας αἰώνων ! . . Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς ἑφημερίδος “Κεφαλληνία”, ἀριθμ. 79.)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μητροπολίτης Κεφαλληνίας

ΣΠΥΡΙΔΩΝ.

Πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἱερέα Χριστόφορον

Ε. Ἰγγλέσην Διδ. τῆς Ὁρθ. Χρ. Θεολογίας καὶ Ἱεροκλήρικα τοῦ Νομοῦ Κερκύρας.

Τέκνον ἐμοὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ περιπόθητον !

Ἡ ἀγαθὴ γῆμη ἢ παρακολοθήσασά σε ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ παρταχοῦ συνοδύσασά σε ἢ ἀγαθὴ γῆμη τῆς ἐν Κερκύρα ἡσυχυ ἐναρέτου πολιτείας σου καὶ τῆς πολυζήλου σπουδαιότητος τῶν σὼν Ἐκκλησιαστικῶν λόγων, τῶν γεμόντων ἀληθοῦς καὶ σώφρονος Ἐθνικοῦ καὶ Ἐκκλησιαστικοῦ ζήλου, ἐπέ-πλησέ με πνευματικῆς γλυκυθυμίας καὶ ἐρετοίησέ μοι ἐνδόμυχον ἐπόμενον ὑπόληψιν καὶ σεβασμὸν, καὶ ἠγάγασέ με ὅπως καὶ μακρόθεν, διὰ τῆς παρούσης Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιστολῆς μου, σπεύσω ν' ἀσπασθῶ τὴν ποθητὴν κεφαλὴν σου τοῦ ἀγλαοῦ τέκνου τῆς ἐμῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐμῆς Μητροπόλεως, καὶ συγγαῶ σοι ὀλοφύχως διότι τὸν ἄκρον ἔθνικόν καὶ θρησκευτικόν ζήλον σου, καὶ τὴν Θεοφιλῆ χρηστότητα τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ εὐαγγελικῆς διαγωγῆς σου, καὶ εὐχηθῶ σοι τὰ αἰσιώτερα καὶ τὰ κρείττονα, καὶ ἐπὶ πάντων τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη σοι διαπαντός.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ τὴν 27 Νοεμβρίου 1868.

Ὁ πρὸς Θεὸν εὐχέτης

✠ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Μητροπολίτης Κεφαλληνίας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΙ

Τῷ Ὁσιωτάτῳ καὶ Ἀγιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Κεφαλληνίας, τῷ ἐμῷ Πατρὶ καὶ Ἱεράρχῃ.

Σεβασμιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα !

Μετὰ χαρᾶς πλείστης καὶ νύκθης εὐγνωμοσύνης ἀνεκφράστον,

καὶ σεβασμῶν βαθέως ἠσπάσθη τὴν πατρικὴν καὶ ποιμενικὴν Ἐπιστολήν, ἣν ἡ Υ'. Παριερότης εὐηρεστήθη τὰ μ' ἀπειθῆναι τιμῶσα τὴν ἐμὴν ταπεινότητα, ἀσπαζομένη καὶ ἐγκρίνοσα καὶ κηρύσσουσα τὴν ἐμὴν Διδασκαλίαν, ἐδχομένη με καὶ ἐμψυχοῦσα με, ὅπως μετὰ ζήλου, πίστεως καὶ ἀγάπης ἐτι αἰξούσης ἐκκλησιῶν σταθερώτερον τὸ Εὐαγγελικὸν ἔργον μου, τὸ Θεαρχικὸν καὶ Θεόδοτον Κήρυγμα τοῦ Ἐνσαρκωθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ἡ Υ'. Παριερότης, ἐπαρρητιοῦσα καὶ παρακωλυθούσα μακρόθεν τοὺς ἐν τῷ Ἀμπελώρι τοῦ Κυρίου κοπιῶντας γεωργοὺς, εἶρε καμὲ, τὸ ταπεινὸν αὐτῆς τέκνον, τὰ ταπεινῶς καὶ ἀγαθῶς ἐργαζόμενον, ἐν γῆ ἄλλοτρία μὲν ἀλλὰ γῆ Κυρίου ἀγαθὴ καὶ τιμία, καὶ ἔσπευσε ἀθρόοιτος ὅπως ἐγκρίνη καὶ ἐξάρη τὴν μετριότητα τῶν ἐμῶν Ἐκκλησιαστικῶν Λόγων, καὶ τὴν εὐτέλειαν τῆς ἐμῆς βίωτης, ἣν ἡ Υ' ἀπετέλεσε ἀγαθότητι Πατρῶτης ἱεροπροπῶς ἐνθαφρῆσει.

Ἡ Υ'. Παριερότης, ἣν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔδετο Ἐπισκόπου ἐν Ποίμνῃ Χριστοῦ Ἐκλεκτῆ, οὕτω ποιμενοῦσα καὶ οὕτω ἀγαθοπροπῶς πολιτειομένη, ἀρέμνησέ μοι τοὺς ἀρχαίους τῆς Ἐκκλησίας Θεοφόρου Ποιμένας, οἵτινες, κατὰ μέγεθος τῶν Ἀγίων τοῦ Χριστοῦ Μαθητῶν, οὐ μόνον τῆς ἑαυτῶν Ποιμνῆς ἐκήδοτο, ἀλλὰ καὶ πάσης Ποιμνῆς Χριστοῦ, καὶ εἶχε τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ἀποστέλλων, ἐν τοῖς Ποιμνίοις Αὐτοῦ, οὕτω σεβασμίους Ποιμένας, καὶ ἀποδίδων Χάριν καὶ ἔλεος τῷ λαῷ Αὐτοῦ.

Δεόμενος τῶν Εὐχῶν τῆς Υ'. Παριερότης πρὸς μείζωρα καὶ κρείττορα ἐμὴν προκοπήν, καὶ ἀσπαζόμενος τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιάν, εἰμὶ εἰσαί.

Ἐν Κερκύρα τῇ 4. Δεκεμβρίου 1868.

Τὸ ταπεινὸν καὶ εὐπειθὲς αὐτῆς τέκνον

Ὁ Ἱεροκλήρξ τοῦ Ν. Κερκύρας

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Ε. ΠΓΓΛΕΣΗΣ

ἐν Ἱερῶσιν ἐλάριστος.